

[Gregersen.]

Socialdemokratiet da et helt andet Parti, et Parti med en helt anden Indstilling end den, der prægede dets Politik, inden det kom til Magten? Har det Interesse i at gøre det ubehageligt at være fattig, gøre det endnu ubehageligere, gøre det endnu dyrere?

Finansministeren sagde sidste Gang, at han ønskede de midlertidige Afgifters Løbetid forlænget, thi han turde ikke løbe an paa — det var vendt imod Kommunerne —, at Kommunerne vilde være i Stand til at skaffe Regeringen Flertal i Landstinget. Ogsaa han, altsaa sammen med den socialdemokratiske Ordfører, gav Udtryk for, at Forklaringen paa, at vi skulde have de 70 Mill. Kr. indirekte Skatter, var simpelt hen at finde i, at Pengene var nødvendige for Regeringen, og at Regeringen kunde ikke skaffe sig dem paa anden Maade paa Grund af det andet Flertal i Landstinget. Nu har Regeringspartierne Magten, og vi spørger: Hvad er Grunden til, at disse Skattelove forlænges?

Vi spørger, fordi vi ikke kan begribe, at en demokratisk Regering kan ønske at beholde saa uretfærdige Statsindkomster en Dag længere, end det er nødvendigt. Vi begriber ikke, at en Regering, der selv kan vælge sine Indtægtskilder, kan have Interesse i at forlænge en Lov, hvis Formaa-paragraf, hvis der havde være skrevet en saadan, maatte udtrykke Ønsket om, at Husmødrene, der gaar i Butikker eller til Torvs med Ugelønnen, skal have saa lidt som muligt i Kurven. Anden Mening er det ikke nemt at faa Øje paa, naar man erindrer, at Regeringen er stærk nok til at vælge, hvilken Skattevej den vil, men det falder ogsaa godt nok i Traad med Regeringens almindelige Politik: Frygten for Vareoversvømmelsen, Frygten for de billige Varer. Valutacentralen, de kunstige Prisforhøjelser gennem Ordningerne, de forstærkede Toldmure, peger alle i samme Retning, men nogen god Politik for Folk med beskedne Indtægter kan det jo ikke være.

Tænk, om det havde været Højre eller Venstre, der havde gennemført de Love, Socialdemokratiet nu har Ansvaret for, hvilket Ramaskrig vilde der ikke have rejst sig baade her i Salen og uden for! Og med Rette. Aftenen før det berømte „Sveskevalg“ hed det: „De har taget Sveskerne af jeres Sødsuppe. Giv dem Kanel i Morgen!“ Naar Venstre skulde have Kanel den Gang, fordi de paa et ubetydeligt Omraade beskattede — man kan ikke sige det daglige Brød, men Søndagssuppen, hvad har saa

den Regering og de Partier fortjent, som ved Forlængelsen af disse Afgiftsbestemmelser rammer de tusind Hjem saa brutalt og saa ubarmhjertigt, som Tilfældet er, rammer dem paa Livsformødenhederne, paa Føde og Klæder, det, vi plejer at betegne som det daglige Brød?

Nu kommer man med den Forklaring, at Forlængelsen af disse Love sker af Hensyn til den nedsatte Skattekommission. Kommissioner har ofte været Genstand for hadske Angreb, fordi de var saa dyre, og Modstandere har navnlig sat ind imod, at Rigsdagsmænd, der var Medlemmer af Kommissioner, ogsaa havde Diæter der. Det skal jeg ikke røre ved, for det kommer ikke Sagen her ved. Jeg vil blot sige, at hvis det er paa Grund af Kommissionsarbejdet, at Regeringen vil vente med at afskaffe disse indirekte Skatter paa de nødvendige Livsformødenheder foreløbig halvandet Aar, tør jeg nok sige, at det er den dyreste Kommission, Smaafolk har set her i Landet, en Kommission med en Udgift for Smaafolk paa disse Livsformødenheder paa halvanden Million Kroner. Man kan ikke sige, Regeringen har megen Ynk med den Vælgerklasse, den ellers siger den repræsenterer, og man kan saa godt forstaa, at Ordføreren for Socialdemokratiet (Gustav Pedersen) talte saa kort, som han gjorde, og sagde saa lidt, som han gjorde. Indholdet af hans Tale var egentlig det, at der kunde godt være Anledning til at ændre, Loven indeholdt virkelig Ting, som der var Grund til at ændre.

Naturligvis roste den konservative Ordfører, det ærede Medlem Hr. Korsgaard, disse Skatter, de var bedre, sagde han, end hvad man ellers kunde vente sig, og han udtalte direkte, at Socialdemokraterne og de Radikale her var gaaet over paa den Linie, som de Konservative har ment var den rigtige. Denne Udtalelse burde være Regeringen en Advarsel; den bekræfter, hvad vi har hævdet saa ofte, at Socialdemokratiet, samtidig med at det har vokset sig stærkt, har forandret sig og i dette Spørgsmaal er gaaet over paa den konservative Linie.

Formanden: Den ærede Taler brugte i sin Omtale af andre Partiers Stilling til den foreliggende Sag Betegnelsen „Højre“. Jeg gør opmærksom paa, at der er ingen Gruppe her i Folketinget, der hedder saaledes. Jeg gaar ud fra, at den ærede Taler har ment Det konservative Folkeparti. Jeg henstiller, at man benytter de rigtige Betegnelser, naar man omtaler Partierne under Forhandlingerne her i Salen.